

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts pietiekams pamatojums.

- Komisija neesot sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai prasītājiem būtu saprotams, uz kā ir balstīts Komisijas pieņemtais lēmums. No lēmuma skaidri neizrietot, 1) kāds Komisijai bija pamats uzskatīt, ka ar pašreizējo shēmu ir tikusi pārņemta iepriekšējā shēma, un 2) kādēļ, vienā shēmā iekļaujot citu shēmu, neesot nepieciešams izvērtēt iepriekšējās shēmas atbilstību valsts atbalsta noteikumiem. Šie esot galvenie konstatējumi, kuru rezultātā Komisija ir pieņēmusi lēmumu. Līdz ar to prasītājiem esot liegtas viņu pamattiesības uz lēmumu, ar kura palīdzību tie varētu saprast, kādā veidā un kādu apsvērumu virzīta Komisija ir nonākusi pie lēmumā minētajiem secinājumiem.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta pilnvaru ļaunprātīga izmantošana un ES Pamattiesību hartas pārkāpums.

- Atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktam Komisijai esot pienākums objektīvi un taisnīgi izvērtēt no lēmuma izrietošās prasītāju intereses. Komisija šo pienākumu neesot izpildījusi, jo attiecībā uz prasītāju interesēm tā nepamatoti lielāku nozīmi esot piešķīrusi Komisijas un Spānijas interesēm.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

- Komisija neesot ievērojusi prasītāju intereses, nenodrošinot iepriekšējās shēmas neatkarīgu izvērtējumu, un tādējādi pārkāpjot samērīguma principu.

⁽¹⁾ OV 2017, C 442, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 11. aprīlī – PV/Komisija

(Lieta T-224/18)

(2018/C 221/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PV (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

rezultātā uzdot:

- pievienot šo prasības pieteikumu izskatāmajai lietai T-786/16 saskaņā ar saistības principu un ES Vispārējās tiesas Reglamenta 2015. gada 4. marta konsolidētajā redakcijā 68. pantu;
- uzskatīt psiholoģisko vardarbību par pierādītu un apstiprināt “apzināti nepatiesa atzinuma sniegšanu”, ko nevar pieļaut Eiropas Savienības tiesību sistēmā;
- atcelt procedūru CMS 17/025 visos šajos aspektos un atcelt lēmumu, kas ir pamats sūdzībai R/8/18;

- atcelt lēmumu par prasītāja algas “noteikšanu nulles apmērā” sākot no 2017. gada 1. oktobra;
- atcelt, pamatojoties uz psiholoģisko vardarbību un darbnespēju, lēmumu, ar kuru prasītājam uzliek pienākumu piedalīties novērtējumā FP 2016 (2016. kalendārais gads), kā arī lēmumu noraidīt 2018. gada 16. marta sūdzību R/502/17;
- atcelt lēmumu, ar kuru prasītājam uzliek pienākumu piedalīties civildienesta 2017. gada novērtējumā (2017. kalendārais gads) psiholoģiskās vardarbības dēļ, kā arī atcelt lēmumu, par kuru tika iesniegta sūdzība R/121/18;
- atcelt 2018. gada 15. janvāra lēmumu, kā arī sūdzības R/413/17 noraidīšanu, ar kuru prasītājs tika pārcelts uz Mutiskās tulkošanas ĢD, pārkāpjot viselementārāko pienākumu ņemt vērā ierēdņu intereses;
- atcelt 2017. gada 12. septembra PMO lēmumu ([X] kundze), kurā tika nolemts atlīdzināt 2017. gada 20. jūlija paziņojumu par parādu Nr. ABAC 324170991 par summu 42 704,74 EUR apmērā ar prasītājam neizmaksāto atalgojumu par laika posmu no 2016. gada 1. augusta līdz 2017. gada 30. septembrim, kā arī noraidīt 2018. gada 9. marta sūdzību R/482/17;

un piešķirt šādu zaudējumu summu saskaņā ar LESD 340. pantu:

- piespriest atlīdzību par morālo kaitējumu 98 000 EUR apmērā, kas izriet no šiem apstrīdētajiem lēmumiem;
- attiecībā uz materiālo kaitējumu piešķirt:
 - vai nu summu 23 190,44 EUR apmērā par algas parādu laikposmā no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. aprīlim, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītājam ir tiesības uz pilnīgu atalgojumu;
 - vai arī summu 7 612,87 EUR apmērā par algas parādu laikposmā no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. aprīlim, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītājam ir tiesības tikai uz algas starpību starp viņa algu Komisijā un privātajā sektorā saņemto algu;
- visbeidzot, piešķirt kopējo kompensāciju 121 990,44 EUR vai 105 612,87 EUR apmērā, pieskaitot kavējuma procentus, līdz pilnīgai norēķinu dienai;

un katrā ziņā:

- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 1., 3., 4. panta un 31. panta 1. punkta pārkāpumu, kā arī uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 1.e panta 2. punkta un 12.a panta, kas aizliedz psiholoģisko vardarbību, pārkāpumu.
2. Otrais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu 21.a, 22.b un 23. panta pārkāpumu, atbilstoši kuriem ir aizliegtas prettiesiskas darbības, tostarp uzlikšanu prasītājam par pienākumu piedalīties 2016. gada novērtējumā, lai gan viņš neveica nekādus darba pienākumus darbnespējas dēļ un kopš 2016. gada 1. augusta bija atstādināts no amata.
3. Trešais pamats ir balstīts uz Hartas 41. panta un Civildienesta noteikumu 11.a panta pārkāpumu saistībā ar tiešiem interešu konfliktiem.

4. Ceturtais pamats ir balstīts uz pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses un palīdzības principa pārkāpumu, kas esot ticis izdarīts ar lēmumu par prasītāja pārcelšanu citā amatā Mutiskās tulkošanas ĢD.
5. Piektais pamats ir balstīts uz principa par tiesībām atsaukties uz izņēmumu saistībā ar neizpildi un tiesiskuma principa pārkāpumu.
6. Sestais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 3. punkta un “*non bis in idem*” principa pārkāpumu, kas tika pieļauts ar disciplināro procedūru CMS 17/025, kura bija ierosināta pret prasītāju.
7. Septītais pamats ir balstīts uz Hartas 41. panta 1. punkta pārkāpumu un it īpaši saprātīgu termiņu attiecībā uz iepriekšminēto disciplināro procedūru neievērošanu.

Prasība, kas celta 2018. gada 1. aprīlī – Manéa/Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs

(Lieta T-225/18)

(2018/C 221/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Camelia Manéa* (Ehternaha, Luksemburga) (pārstāvis: *M.-A. Lucas*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (*CdT*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra direktores 2017. gada 29. maija lēmumu nepagarināt, sākot ar 2015. gada 12. novembri, prasītājas kā pagaidu darbinieces uz noteiktu laiku noslēgto darba līgumu, kurš līdz ar to beidzās 2016. gada 31. janvārī;
- uzdot atjaunot prasītāju Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra pagaidu darbinieces amatā, sākot ar 2019. gada 1. janvāri, vai, – gadījumā, ja tas nav iespējams, – piespriest atbildētāju atlīdzināt prasītājai mantisko un morālo kaitējumu, kas tai ir nodarīts saistībā ar pastāvīgu darba attiecību zaudēšanu, izmaksājot kompensāciju tādā apmērā, kas atbilst atlīdzībai, ko prasītāja būtu saņēmusi, turpinot četru gadu garumā strādāt *CdT*, no šīs summas nepieciešamības gadījumā atskaitot no citiem avotiem prasītājai izmaksāto atlīdzību vai pabalstus, un ieskaitīt atbilstošas iemaksas Kopienas pensiju sistēmā;
- piespriest *CdT* atlīdzināt prasītājai mantisko un morālo kaitējumu, kas tai ir nodarīts ar 2015. gada 12. novembra lēmumu, izmaksājot prasītājai 11 136 EUR kā atlīdzinājumu par morālo kaitējumu, 12 000 EUR kā zaudēto peļņu un 9 674 EUR kā izdevumus par saņemto palīdzību;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums atjaunot prasītājas tiesisko stāvokli, kāds bija spēkā pirms atsauktā tiesību akta, un esot pieļautas kļūdas gan faktos, gan acīmredzamas kļūdas vērtējumā vai nepietiekama pamatojuma norādīšanā, un neesot ņemtas vērā dienesta intereses, jo jaunais lēmums, ar kuru no 2016. gada 31. janvāra ar prasītāju vairs netiek turpinātas darba attiecības, esot balstīts uz apstākļiem, kuri, pretēji prasītājas uzskatītajam, neesot pastāvējuši viņas darba attiecību atjaunošanas brīdī 2015. gada novembrī.